

[Aage Fogh.]

således som den foregående taler fremhævede det, så skal de i hvert fald betales, og kunne der spares udgifter her, ville det være en fordel.

Jeg vil dernæst gerne fremhæve § 19, der drejer sig om afgørelse af tvistigheder. Der skal nedsættes en voldgiftsret, og landbrugsministeren udpeger en formand for denne voldgiftsret. Der står, at det skal være en mand, der opfylder betingelserne for at blive udnævnt til landsdommer. Belært af tidligere erfaringer vil jeg gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om det er ensbetydende med, at det skal være en mand, der i øjeblikket er i funktion som landsdommer, eller det kan være en mand, som har været landsdommer. Vi havde for nogle år siden en voldgiftssag, hvor amtmanden i Svendborg fik lov til at udpege formanden. Det skulle være en jurist, en dommer, og han udpegede en mand, der havde været dommer, men om hvem jeg ikke tager i betænkning at sige — i betragtning af den dom, han afsagde — at han var ikke kapabel til at bedømme sagen redeligt. Derfor vil jeg gerne have sikkerhed for, når der nu skal nedsættes en voldgiftsret, at den får en formand, der virkelig er i stand til at dømme på rette måde. Det er ikke nok, at han har kunnet være landsdommer, han må kunne være det på det tidspunkt, da sagen forfølges.

Vedrørende det sidste lille lovforslag vil jeg gerne sige, at set ud fra et liberalistisk synspunkt synes jeg i og for sig, at når vi har garanteret enhver landmand, enhver jorddyrker, at han kan få gode stammer, når han køber dem, der er kontrolleret her i landet, så må han egentlig selv drage omsorg for, at han ikke bliver snydt ved at købe noget, der er ringere, og hvis han endelig har lejlighed til det, ville det da være synd at formene han adgang dertil. Det kan vi imidlertid diskutere. Jeg tillægger det ikke så forfærdelig stor betydning; derimod tillægger jeg det meget stor betydning, at vore jorddyrkere og landmænd bliver oplært til at se sig for; de skal ikke på alle områder have sikkerhed for, at der er andre, der har sørget for dem. Vi vil imidlertid som sagt tage begge lovforslag op til en velvillig behandling.

Morten Lange: Det foreliggende lovforslag kunne formodentlig i virkeligheden have været fremsat for meget, meget lang tid siden, og så havde alle været klar over, at det var et overordentlig vigtigt område, vi lovgav for.

Der er blevet fremstillet plantenyheder her i landet, som har betydet tilførsel af millionværdier, og som regel har de, der har introduceret nyhederne, kun fået en beskeden belønning for deres arbejde; det er givetvis en rimelig ting, at man dér kommer noget videre. Det vil naturligvis også sætte yderligere gang i det overordentlig vigtige arbejde med forædling af planter. Jeg hilser derfor lovforslaget velkommen. Det er jo et særdeles omhyggeligt udarbejdet forslag på et nyt lovgivningsområde. Det er muligt, at vi bliver nødt til at sprogrense det lidt. Det er noget af det mest videnskabelige, jeg hidtil har været præsenteret for af lovforslag. Sjældent har jeg set så mange og så fine af mine gammelkendte fremmedord i en lovtekst. Jeg er da sikker på, at vi skal renske nogle stykker af dem ud, så der måske også er andre, der kan forstå loven, og således at man ikke skal være uddannet gartner eller specielt måske endda cand.mag. i botanik for at forstå den. Men bortset fra det almindelige lugeværk, som altid kan være gavnligt, når det drejer sig om landbrugsministerielle lovforslag, så tror jeg, de foreliggende lovforslag er et udmærket grundlag for udvalgsbehandlingen. Jeg er da ikke sikker på, at en udvalgsbehandling på et så nyt område som dette ikke må blive temmelig omhyggelig, og vi må se at blive enige med den højtærede minister om at få lavet nogle smårettelser hist og her.

Jeg finder imidlertid formålet med loven rigtigt, og principperne i loven synes også i hovedsagen at være rimelige, og derfor kan jeg tilsige velvillig behandling både af hovedforslaget og af det lille antiliberalistiske biforslag.

Mose Hansen: Der bliver ofte talt om jordbrugets store produktionsmæssige fremgang både kvalitativt og kvantitativt, og det er oftest blevet anført, at årsagerne til denne fremgang er rationalisering, mekanisering, forbedring af jordbundsforholdene